

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Coronatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

gum! Ecce, ut hic post se, sua omnia homini ex amore tradita, stat nudus, à planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo nisi nuditas. Quid mirum? à plantâ pedis usque ad verticem capitis, non est in eo nisi Charitas. Amor est nudus; Jesus est amor, quid miraris nudum? Et nos, necdum eum vel sic amamus? Adeòne molestum est amare Jesum, quem nisi ames, Pater ejus æternum minatur supplicium; quem si ames, æternum pollicetur præmium? quem ut ames, cum illo dedit nobis omnia sua. Adeòne durum est, amare Amorem? Audiatur hic vox Augustini, verè Theophili. *Quid mihi es? Miserere, ut loquar. Quid tibi sum ipse, ut amari te jubeas à me; & nisi faciam, irascaris mihi, & mineris ingentes miseria? Parvane est miseria, si non amem te? Potestne vel ab homine timeri, vel ab Angelo concipi, vel à Deo inferri major miseria, quam non amare Jesum? quam odisse Amorem? O Jesu, idem qui te nudavit vestibibus Amor, & cor nostrum nudet omnibus affectibus; nam tu unus sufficis amanti. Nudamus nostram voluntatem omni alio amore, & dicimus cum Apostolis: *Ecce nos reliquimus omnia: ut aliquando à te audiamus, quod à Patre frater prodigi; Fili, omnia mea, tua sunt.**

Matt. 19.

27.

§. II.

Coronatur.

AMori succedit Dolor; quo dum pro dilecto patitur, se maximè probat. Scilicet non satis se amor prodiderat, dum pro nobis fuit proditus; non satis se detexerat, omnibus vestibibus exitu s; non satis se aperuerat post tot aperta amo-

ris ostia, quot hiantia patebant vulnera: non satis nos sibi vinxerat, pro nobis funibus vinctus. Dum novas comminiscitur pœnas Synagoga crudelitas; veterum oblita, excogitat nova beneficia, divina Charitas. Interim conserunt inter se consilia, invidia, & malevolentia: quæ exhaustis propè omnibus viribus, in excogitandis pœnis, & novis cruciatibus, tandem quasi jam venissent ad ultimam crudelitatis lineam, imposturæ illi coronidem: *Plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum.*

Ioan. 19. 2.

*Thren. 1.
12.*

Quis hic interpretabitur, si nê major in corpore dolor, an in pectore amor? Dicat jam corpus: *Videte si est dolor sicut dolor meus.* Dicat & pectus: *Videte si est amor, sicut amor meus.* Uterque est summus. Quid stupes? Qui patitur, est summum bonum: & idè patitur, ne homo incidat in summum malum. Sed ut prius amor, ita modò dolor, suas in scena partes agat. Vix fœderat Christus ingressus Prætorium, cum milites aculeatum, & pungentibus veribus horridum, adornando vertici, diadema non leuiter imponit, sed fortiter imprimunt. Interim aperitur undique sacrosanctæ venæ, ex quibus quot fluxerunt amoris guttæ, tot germinaverunt amoris rosæ. Sic quæ fuerant illi supplicia, vertit nobis ad gloriæ instrumenta. Dum hinc licet infligit doloris vulnera, indè Redemptor emittit amoris jacula: iisdem quibus læditur caput spinis, utitur quasi telis, quibus vulneret cor Patris. Hoc tormentum non potest concipi, & tamen debet credi. Hic dolor superat fidem, & tamen crimen est vel dubitare de ejus fide. Nonne cum fama fuisset, coronandum hîc in terris Regem regum,

expectasset quilibet legendas ex campis Elysiis
 selectissimas rosas, vel ex Erythræo freto pretio-
 sissimas gemmas, vel ex Indico solo mundissi-
 mum aurum? sed spinas? Pungit mentem hæc
 cogitatio, ut spinis coronetur ille cœlestiū bella-
 torum in triumphanti Ecclesia coronator? Ni-
 mirum ad insolens hoc tormenti genus, quod
 vel audire est tormentum, Christum adegerunt
 tot cincinnati gnatores, calamistrati trosculi, co-
 mati Ablalones, quorum capita unguento pre-
 tioso madent, cælaries capitis nescio quo pere-
 grino pulvere olet, quorum ora generoso massi-
 co spumant, quorum lingua nil sonat, nisi molle
 illud: *Coronemus nos rosis.* Qui domi inter pectinē
 & speculum toto mane occupati, inertī negotio
 opērosi, nihil agunt: qui malunt Rempublicam
 turbari, quàm suam comam, & sollicitiores sunt
 de capitis decore, quàm de animæ salute; com-
 priores, quàm fortiores; qui ducunt in bonis dies
 suos, & noctes; de die rident inter rosas, de nocte
 jacent inter plumas; in mensa inter epulas, in fo-
 ro inter fabulas; ubique inter rosas, nunquam in-
 ter spinas. Non est quod illi delicatuli, pleni ro-
 sarum, aliud expectent post odoriferas rosas,
 quàm tartareas flammæ. Erras ergo, ô juvenis,
 toto cœlo à cœlo, si putes gradum facere per viâ
 lacteam & roseam, in qua nil nisi rosas, & hilia, &
 calathos teras ad cœlum, nec ullam vepriculam,
 vel minutissimum aculeum per sentiscas. Non i-
 tur de deliciis ad delicias. I munde, mitte rosas
 tuas & margaritas ante porcos. Nos similes mer-
 catori quærenti bonas margaritas, inventâ unâ
 pretiosâ margaritâ vendemus omnia & emem⁹
 eam. Hæc margarita, hæc spina non est illa quæ
 pungit caput tuū, ô Christe, sed quâ configi op-
 tabat

Sap. C. 2. v. 8.

Pf. 118.
20.

tabat servus tuus, cum diceret: *Confige timore tuo carnes meas.* Hac spinâ timoris cōfige carnes meas ut postea rosis amoris corones animas nostras.

§. III.

Illuditur.

EXpectatis in hoc ultimo puncto ut tertius affectus, Pudor, in theatro crudelitatis, agat suam personam? Sed, ut video, venit non incommittatus, neque solitarius: stipât latus hinc dolor, inde amor. Hæc enim illum pati, nō tantum fuit insignis pudor, sed acutissimus dolor; nec tantum dolorem sustinisset, nisi Amor suppeditâset & vires, ut posset; & animos, ut vellet tanta pati. Sed loquatur Evangelista: *Et posuerunt arundinem in dextra ejus, & genu flexo ante eum illudebant ei dicentes: Ave Rex Iudæorum. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus.*

Romani milites à Judæis mercede conducti ad exercendas omnes vires acerbitatis & immanitatis in Christum, postquam ornâssent caput spineo diademate, manus fragili arundine humeros lacero murice, ne quid deesset ad ludicri Regis opprobrium, sannis ei illudunt, in faciem expuunt, caput percutiunt. Quantus pudor! Eum, qui est primogenitus omnis creatura, despici ut novissimum virorum? illum, in cujus magnificentissimi paludamenti augustâ orâ adamantino characteri scriptus est ille plenus majestatis titulus: *Rex regum, & Dominus dominantium*; hic ab impudoratis sannionibus & vernis cum scommate salutari: *Ave Rex Iudæorum?* illum, qui *appendit tribus digitis molem terra*, manu tenere arundinem?

Flexo

Coloss. 1.
15.

Apoc. 19.
16.

Isa. 40.
12.